provincie :: Utrecht

S T A T E N V O O R S T E L

Datum	: 4 november 2008	Nummer PS	: **PS2008MME17**
Afdeling	: MIL	Commissie	: MME
Registratienummer	:2008INT231243	Portefeuillehouder	: W.de Jong

Titel : Wijziging Subsidieregeling Aardgas-afleverinstallaties provincie Utrecht

Inhoudsopgave

Ontwerpbesluit	pag. 3
Toelichting	pag. 7
Bijlage(n):	1: Wijziging Subsidieregeling aardgasafleverinstallaties provincie Utrecht

Aan Provinciale Staten,

Inleiding

Op 14 maart 2008 is de Subsidieregeling aardgas-afleverinstallaties provincie Utrecht gepubliceerd. De subsidie is bedoeld om het gebruik van aardgas te stimuleren door middel van een renteloze lening aan ondernemingen die een aardgas-afleverinstallatie willen opzetten. In de huidige subsidieregeling is een bepaling opgenomen dat ondernemingen een zogenoemde de-minimisverklaring moeten overleggen. Op grond van Europese staatssteunregels die vanaf augustus 2008 van kracht zijn, kan deze bepaling worden gewijzigd. De wijzigingsverordening is bedoeld om dit vast te leggen.

Wijzigingen Subsidieregeling Aardgas-afleverinstallaties provincie Utrecht

Op 14 maart 2008 is de Subsidieregeling aardgas-afleverinstallaties provincie Utrecht gepubliceerd. De subsidie is bedoeld om het gebruik van aardgas te stimuleren door middel van een renteloze lening aan ondernemingen die een aardgas-afleverinstallatie willen opzetten. De lening bedraagt maximaal 50% van de projectkosten tot een maximum van € 100.000. Als blijkt dat het marktperspectief voor aardgas als vervoersbrandstof is verdwenen of als terugbetaling door bijzondere omstandigheden niet meer mogelijk is, hoeft de lening niet te worden terugbetaald. Voor deze vorm van de terugbetalingsverplichting is gekozen om zodoende het risico van de investering in een aardgas-afleverinstallatie gedeeltelijk af te dekken met een zo laag mogelijke administratieve belasting voor de ondernemer en de Provincie Utrecht.

In de huidige subsidieregeling is opgenomen dat de ondernemingen een zogenoemde de-minimisverklaring moeten overleggen. Dit betekent dat de ondernemingen moeten verklaren dat zij in de afgelopen drie jaren minder dan € 200.000 aan subsidies hebben gekregen. Via deze de-minimisbepaling voldoet de regeling aan de Europese regels op het gebied van staatssteun. In de praktijk blijkt dat sommige ondernemingen een dergelijke verklaring niet kunnen overleggen. Zij zijn echter wel met projecten bezig die beleidsmatig van belang zijn. Het gaat dan om grotere ondernemingen die meerdere tankstations willen opzetten. Vanaf augustus 2008 zijn er nieuwe staatssteunregels gepubliceerd (de zogenoemde groepsvrijstellingsverordening) waardoor het mogelijk wordt om ook aan deze ondernemingen subsidie te verlenen.

De wijzigingsverordening die nu voorligt is bedoeld om van de mogelijkheden van de Europese groepsvrijstellingsverordening gebruik te maken. Als gevolg van de wijzigingen kan ook subsidie worden verleend aan de ondernemer die geen de-minimisverklaring kan overleggen. Om binnen de groepsvrijstellingsverordening te blijven is de subsidieregeling op de volgende aspecten aangescherpt. NB: voor ondernemingen die wel een de-minimisverklaring kunnen overleggen verandert er niets. De wijzigingen zijn:

- De subsidiabele kosten zijn beperkt tot de extra investeringen die ten opzichte van de bouw van een benzinepomp (in plaats van alle projectkosten),
- De lening wordt beperkt tot 35% van de extra investeringen (in plaats van 50%). Dit is het maximale subsidiepercentage dat op grond van de groepsvrijstellingsverordening kan worden verleend. De bepalingen over de kwijtschelding van de lening die op grond van deze regeling kunnen worden verschaft zijn dermate ruim dat de lening als verkapte subsidie wordt aangemerkt.

Financiële consequenties
Er zijn geen financiële consequenties. Het gaat om een wijziging van een bestaande subsidieregeling.

Bestuurlijke dilemma's / politieke gevoeligheid
Er zijn geen bestuurlijke dilemma's of politieke gevoeligheden. Het gaat om een wijziging van een bestaande regeling.

Overwogen oplossingsrichtingen en alternatieven
Er is overwogen om de wijziging ter goedkeuring voor te leggen aan de Europese Commissie in verband met staatssteun. Vanaf augustus 2008 zijn er echter nieuwe regels met betrekking tot staatssteun. Deze zijn verwoord in de zogenoemde Groepsvrijstellingsverordening (Verordening nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard (*PBEU* L 214/3)). De wijzigingen van de subsidieverordening voldoen aan de voorwaarden die zijn gesteld en aanmelding aan de Europese Commissie is daarmee niet meer nodig.

Voorgesteld wordt:

het ontwerp-besluit tot wijziging van de Subsidieregeling aardgas-afleverinstallaties provincie Utrecht vast te stellen.

Gedeputeerde staten van Utrecht,

Voorzitter R.C. Robbertsen

Secretaris Drs. H.H. Sietsma

Ontwerp-besluit

Besluit van provinciale staten van Utrecht van 8 december 2008, nr. 2008INT231243, tot wijziging van de Subsidieregeling aardgas-afleverinstallaties provincie Utrecht

Provinciale staten van Utrecht;

Gelezen het voorstel van gedeputeerde staten van 4 november 2008, nr. 2008INT23242;

Gelet op artikel 143 van de Provinciewet;

Overwegende dat de wijziging van de Subsidieregeling aardgas-afleverinstallaties provincie Utrecht voldoet aan de vereisten van de Verordening nr. 800/2008 van de Europese Commissie van 6 augustus 2008 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard (*PbEU* L 214/3).

Besluiten:

Artikel I

De Subsidieregeling aardgas-afleverinstallaties provincie Utrecht wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 komt als volgt te luiden:
1. De onderdelen d tot en met f worden geletterd tot respectievelijk e, g en h.
2. Er worden twee onderdelen ingevoegd, luidende:

d. de-minimisverklaring: een verklaring dat de aanvrager in de afgelopen drie belastingjaren niet meer dan € 200.000 aan overheidssteun heeft ontvangen;

f. groepsvrijstellingsverordening: Verordening nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard (PbEU L 214/3);

B

Aan artikel 6 worden twee leden toegevoegd, luidende:

3. Voor zover de aanvrager geen de-minimisverklaring kan overleggen als bedoeld in artikel 9, tweede lid, zijn subsidiabel de extra investeringskosten die noodzakelijk zijn

om een niveau van milieubescherming te bereiken dat het door de communautaire normen vereiste niveau overstijgt.
4. Indien het vorige lid van toepassing is, behoren tot de subsidiabele kosten:
a. de ombouwkosten van een bestaande pomp tot een aargas-afleverinstallatie; of
b. bij de bouw van een nieuwe pomp, het verschil tussen de kostprijs van een benzinepomp en een aardgas-afleverinstallatie.

C.

Artikel 7 komt als volgt te luiden:
1. Er wordt voor de tekst de aanduiding “1.” geplaatst.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. Voor zover de aanvrager geen de-minimisverklaring kan overleggen als bedoeld in artikel 9, tweede lid, bedraagt de subsidie maximaal 35% van de subsidiabele kosten als bedoeld in artikel 6, derde en vierde lid, met een maximum van € 100.000 per project.

D.

Artikel 9 komt als volgt te luiden:
1. Het tweede lid, onderdeel a, vervalt.
2.Het tweede lid, onderdelen b en c, worden vernummerd tot het derde lid, onderdelen a en b,
3. Er wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. Voor zover mogelijk wordt bij de aanvraag een de-minimisverklaring overgelegd.

E.

Artikel 10, tweede lid, komt als volgt te luiden:

2.De subsidie wordt geweigerd indien:
a. het project niet voldoet aan de projecteisen bedoeld in artikel 5; of
b. als de aanvrager in moeilijkheden verkeert als bedoeld in artikel 6, onder c, in samenhang met artikel 7 van de groepsvrijstellingsverordening.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Provinciaal blad waarin het wordt geplaatst.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van provinciale staten van Utrecht van 8 december 2008.

Provinciale staten van Utrecht,

R.C. ROBBERTSEN, voorzitter.

L.C.A.W. Graafhuis, griffier.

Uitgegeven *datum*
Gedeputeerde Staten van Utrecht,
namens hen

H.H. SIETSMA, secretaris

Toelichting

Algemeen

Op 18 februari 2008 hebben Provinciale Staten van Utrecht de Subsidieregeling aardgas-afleverinstallaties provincie Utrecht vastgesteld. In deze regeling is vastgelegd dat de aanvragers een zogenoemde de-minimisverklaring moeten overleggen. Hiermee geeft de aanvrager aan dat de aanvrager in de afgelopen drie jaar minder dan € 200.000 aan steun heeft ontvangen. In de praktijk is gebleken dat de de-minimisregeling in sommige gevallen te beperkt is om de benodigde beleidseffectiviteit te realiseren. Er zijn aanvragers die geen de-minimisverklaring kunnen afleggen, maar wel voldoen aan de overige vereisten van de regeling. Op grond van de zogenoemde groepsvrijstellingsverordening staat de regeling nu ook open voor aanvragers die geen de-minimisverklaring kunnen afleggen.

Groepsvrijstellingsverordening

In de groepsvrijstellingsverordening van 6 augustus 2008 heeft de Europese Commissie voor een aantal categorieën maatregelen bepaald dat die niet aan de Europese Commissie ter goedkeuring hoeven worden voorgelegd. Deze maatregelen zijn van aanmelding vrijgesteld. Ten aanzien van deze subsidieregeling baseert de Provincie zich op artikel 18 van de groepsvrijstellingsverordening. Steun is op grond van dit artikel toegestaan om ondernemingen in staat te stellen verder te gaan dan communautaire normen inzake de milieubescherming. Op 31 maart 2008 heeft de Europese Commissie een soortgelijke regeling op grond van deze gronden goedgekeurd (Steunmaatregel nr. N 687/2007 – Nederland; Verlenging van de kaderregeling voor steun ten behoeve van de reductie van CO2-emissies in de sector vervoer (C(2008) 1275)).

De groepsvrijstellingsverordening staat toe dat leningen worden versterkt. Bij het berekenen van het steunbedrag moet dan wel het referentiepercentage worden gebruikt (artikel 5 lid 1 onder b), zoals bepaald in de Mededeling van de Commissie van 19 januari 2008 over de herziening van de methode waarmee de referentie- en disconteringspercentages worden vastgesteld (*PbEU* / C 14/02).

Voor zover de aanvrager geen de-minimisverklaring kan overleggen bedraagt de lening die uit hoofde van deze regeling kan worden verstrekt maximaal 35% van de extra investeringen. Zelfs als de lening niet wordt terugbetaald (bijvoorbeeld op grond van artikel 18 van de regeling) zal de steun de maximale steunintensiteit van de groepsvrijstellingsverordening nooit overstijgen.

Het steunbedrag is bij leningen gelijk aan het rentevoordeel. De provincie brengt geen rente in rekening en dit wordt als staatssteun gezien. De jaarlijkse rentevoordelen moeten worden verdisconteerd en bij elkaar worden opgeteld. In de onderstaande tabel is een berekening van het steunbedrag gegeven voor een lening aan een aanvrager met een risico-profiel van 6,5%. Dit is de meest risicovolle aanvrager aan wie de provincie een lening kan verlenen. Als rekenvoorbeeld is een project genomen waarvan de extra investeringen € 285.000 bedragen en waarvoor

een lening van 35% ad € 100.000 wordt verleend. Uit de berekening blijkt dat de steun op grond van deze subsidieregeling het maximale steunpercentage van de groepsvrijstellingsverordening niet zal overstijgen (maximaal 35%). Het disconteringspercentage bedraagt 6,36%.

Jaar	Nominale lening	Rente-voordeel = 11,86% (6,5% risico)	Cumulatief	Steun-intensiteit
1	100.000	11.860	11.860	4
2	100.000	11151	23011	8
3	100.000	10484	33495	12
4	100.000	9857	43352	15
5	100.000	9268	52620	18
6	100.000	8714	61333	22
7	100.000	8192	69526	24
8	100.000	7703	77228	27
9	100.000	7242	84470	30
10	100.000	6809	91279	32
11	75000	4801	96080	34
12	50000	3009	99090	35
13	25000	1415	100505	35

Artikelsgewijs

Artikel I

B.
Leden 3 en 4:
Voor zover de aanvrager geen de-minimisverklaring kan overleggen worden de subsidiabele kosten beperkt tot de extra investeringskosten zoals ook beschreven in de groepsvrijstellingsverordening (artikel 18). In de goedkeuring van de steunmaatregel nr. 687/2007 zoals eerder is aangehaald is de Commissie akkoord gegaan met een specificatie van de extra investeringskosten. De provincie heeft hier aansluiting bij gezocht. Het gaat dan om de volgende kosten:
- de ombouwkosten van een bestaande pomp tot een aargas-afleverinstallatie of
- bij de bouw van een nieuwe pomp, het verschil tussen de kostprijs van een benzinepomp en een aardgas-afleverinstallatie.

C.
Lid 2:
Voor zover een aanvrager geen de-minimisverklaring kan overleggen wordt het subsidiepercentage verlaagd naar 35% van de subsidiabele kosten. Hiermee blijft de lening, ook bij niet terugbetaling, binnen de grenzen van de groepsvrijstellingsverordening.

E.

Lid 2:
Op grond van de groepsvrijstellingsverordening mag geen steun worden gegeven aan ondernemingen in moeilijkheden. De groepsvrijstellingsverordening geeft daarvoor een definitie. Deze weigeringsgrond geldt voor alle aanvragers.

Een aanvrager verkeert in moeilijkheden wanneer zij aan de volgende voorwaarden voldoet (artikel 7 groepsvrijstellingsverordening):

a. Als het gaat om een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid : wanneer meer dan de helft van het maatschappelijk kapitaal is verdwenen en meer dan een kwart van dit kapitaal tijdens de afgelopen maanden verloren is gegaan,
b. In het geval van een vennootschap waarvan ten minste enkele vennoten onbeperkte aansprakelijkheid voor de schulden van de vennootschap hebben; wanneer meer dan de helft van het eigen vermogen, zoals in de jaarrekening van de vennootschap wordt vermeld, is verdwenen en meer dan een kwart van dit vermogen tijdens de afgelopen twaalf maanden verloren is gegaan, of
c. Ongeacht de vorm van de betrokken aanvrager: wanneer de aanvrager naar zijn nationale recht aan de voorwaarden voldoet om aan een collectieve insolventieprocedure te worden onderworpen.